

AKADEMIE VÝTVARNÝCH UMĚNÍ v Praze

Ateliér MALÍŘSTVÍ 2, škola Vladimíra Skrepla

TEORETICKÁ ČÁST DIPLOMOVÉ PRÁCE

TIME flies so FAST and that`s butterfly`s joy

P.S.

„Od tenkrát do teď tenkrát“

K.M.

Daniela de Luna

D.K.

Vedoucí diplomové práce : doc.Vladimír Skrepl

Oponent diplomové práce: mga.Michal Pěchouček

Akademický rok 2019/2020

Ooctnout se v nouzovém stavu vrací ke kořenům.

„OD TENKRÁT DO TEĎ TENKRÁT “

Když se zastavím v rychlém čase dnešního světa pro daný okamžik, zamýšlím se často nad tématem zobrazování obecně.

Můžu říci, že mi jde o otisky stop, které vytvářím já sama, nebo kterých docílím často pomocí adekvátního náčiní, jehož charakter pečlivě vybírám.

Proměnlivost stop a jejich původ provází mou kresbu na plátně v gestech malířské zkratky, která zobrazuje tímto souborem na plátnech i návrhy pro navazující projekt, jehož forma otisků zůstává v lidské kůži. Tím chci říct, že hranicí otisků může být i kůže sama. Cizí kůže se často stává plátnem v procesu mé práce a drží se mě jako pes na cestách, tak jako spřízněná malba, která se těmi městy semnou vlekla.

Nasávání nových atmosfér v jiných regionech, cestovat přírodou a toulat se architekturou.

Toto téma je spojnici, spojením i mostem celé společné instalace.

Moje diplomová práce se dá rozdělit na dvě spolu úzce související části a to v první části začíná instalací, která je umístěna v přízemí hlavní budovy AVU. V tomto křídle hned za rohem na zdi vedle sochy Josefa Václava Myslbeka, ukřižování, instaluji dvě fotografie v rámu pod sklem o velikosti A2 a jeden formát o velikosti 40/50 , tato instalace navazuje na samotný příběh ukřižování.

Druhou část diplomové práce sdílím s Anetou Filipovou po boku její sochy „Metropolis“ v prostoru sochařského ateliéru 1.

V tomto prostoru instaluji zmíněný malířský soubor, který se odráží v „Metropolis“ doslova!

Náš společný dlouhodobí zájem o města spontánně spojil i nás.

V těle sochy se odráží části jednotlivých kompozic mé vlastní malby za účasti denního světla v čase lze pozorovat změny uvnitř celkové instalace a to je přidáný efekt další formy otisku v němž se setkává naše vlastní tvorba.

Výzvou pro mne bylo uchopit tento možný dialog prostřednictvím spojené instalace s A.F. Vytvořený balanc tohoto dialogu v materiálu,

považujeme za společně zinscenovanou instalaci, jejíž společný cíl byl vyzdvihnout v METROPOLIS ten městský život, který se odehrává na plátnech v mém představeném souboru, zároveň v procesu práce vznikla myšlenka použít jednotlivé malby jako návrh na tetování, jehož provedení si maluji v budoucí podobě performance již se zhostí duo autorů za režírovaných podmínek.

Návaznosti jednotlivých projektů jsou součástí smyslu o které usiluji a na nichž mi hluboce záleží, ostatně jako mi záleží na skupinových kolaboracích, chceme-li spolupráci v okolí. Často vnímám, jak nás společně různorodost jiných médií propojuje hlouběji a to je podstata s níž chci dál žít v harmonii i po akademii v rámci některých vztahů. Tento vědomí úsudek pouze poukazuje na momenty spolupráce v představeném souboru.

Jako například další momenty, autorská výšivky u zmíněné starožitné textilie je příklad spolupráce s Terezou Kašparovou, FAVU.

Podobně neplánovaný moment se nabídl ke spolupráci s Klárou Čapákovou 5.ročník, malba2 a to na plátně 50/90.

Malířský zásah v mé režii na tomto společném plátně zobrazil dvě ženské figury, která zkoumají ostatky sušených hub. Téma nijak vzdálené od ústřední inspirace ze života lidského a městského.

K.Č. však vyzdvihuje mochomůrku jako rituální magickou rostlinu a poukazuje na současné tabu. Hranice mezi smrtícím účinkem a duchovním poznáním to byl most další návaznosti pro můj celek, protože přivádí cestovatele do tvůrčího transu, díky kterému mohou získat jedinečný úhel pohledu na svět. Téma získání těchto pohledů na svět obecně prostřednictvím přírody a dalšího zapadá v souboru jako součástka.

V procesu stěhování, když jsem zvedla plátno ze země, tak z něj opadlo spousty sušených mochomůrek, které se uvolnily z červené nitě a zůstal po nich otisk připomínající džina ve tvaru zbývajících cancourů. Plátno časem nehodou získalo skvrnu z níž jsem urychleně vymodelovala dvě ženské figury zkoumající ostatky sušených hub i džina, který mě přesvědčil o zařazení do souboru svou tematikou.

Vnímám blízkosti jednotlivých pláten uceleně, jejich obsah bezprostředně vypovídá nejen o městském bytí a to mi je odměnou.

Drobné instalace i objekty přítomné v obraze většinou dokreslují téma na plátně, nebo napovídají k jeho čtení.

Myslím, že je vzácná tahle forma instalací a proto ponechávám volnost vlastnímu cítění i jejich realizaci.

Inspirativní jména pro mě:

Bedřich Dlouhý

KATEŘINA ŠEDÁ

FABIO VIALE

WILLIAM KURTZ

Ah xian

Alexandra Exter

Karel Appel

Karel Malich

Yves Klein

Literatura:

Tělo, věc a skutečnost, Petr Rezek

JAN ZÁLEŠÁK, Umění spolupráce 2011, Kateřina Šedá